

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. gruodžio 7 d.*

Byloje C-13/06

dėl 2006 m. sausio 9 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo,

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama D. Triantafyllou, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Graikijos Respubliką, atstovaujamą P. Mylonopoulou ir K. Boskovits, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovė,

* Proceso kalba: graikų.

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas einantis J. N. Cunha Rodrigues, teisėjai K. Schiemann (pranešėjas) ir E. Levits,

generalinis advokatas P. Léger,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo pripažinti, kad apmokestinama pridėtinės vertės mokesčiu (toliau – PVM) gedimo atveju keliuose teikiamas pagalbos paslaugas Graikijos Respublika neįvykdė išipareigojimų pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1, toliau – Šeštoji direktyva) 13 straipsnio B skirsnio a punktą.

- 2 Pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punktą:

„Nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų, valstybės narės atleidžia nuo mokesčio toliau nurodytą veiklą taikydamos sąlygas, kurias jos turi nustatyti siekdamos užtikrinti, kad atleidimas nuo mokesčio būtų teisingas ir sąžiningas ir kad būtų užkirstas kelias galimam mokesčių vengimui, išsisukinėjimui ar piktnaudžiavimui:

- a) draudimo ir perdraudimo sandorius ir su jais susijusias paslaugas, kurias atlieka draudimo brokeriai ir draudimo agentai“.

- 3 Graikijos įstatymo Nr. 2166/1993 (FEK A' 137/24.8.1993) 15 straipsnio 42 dalis nustato:

„<...> pagalbos keliuose paslaugas teikiantys fiziniai ir juridiniai asmenys moka PVM nuo sumų, kaip atlyginimą gautų už pagalbą ar kitas susijusias individualias paslaugas, ir nesvarbu, ar šios sumos buvo gautos kaip nuolatinės įmokos ar už pagalbą konkrečiu atveju.“

- 4 Nustačiusi, kad taikant minėto 15 straipsnio 42 dalį pagalbos paslaugas, kurias transporto priemonių gedimo ar avarijos atveju ELPA (Graikijos automobilinekų ir keliautojų klubas) teikia savo abonentams, mokantiems nustatyto dydžio metinę

įmoką, yra apmokestinamos PVM, ir manydama, kad šiems sandoriams turi būti taikomas Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkte numatytas atleidimas nuo mokesčio, 2004 m. liepos 7 d. Komisija Graikijos Respublikai išsiuntė oficialų pranešimą.

- 5 Kadangi šios valstybės narės atsakymas Komisijos nepatenkino, 2004 m. gruodžio 22 d. Komisija jai nusiuntė pagrįstą nuomonę ragindama imtis reikiamų priemonių, kad būtų nutrauktas nurodytas pažeidimas.
- 6 Savo 2005 m. vasario 23 d. atsakyme į pagrįstą nuomonę Graikijos vyriausybė nesutiko su šiuo kaltinimu nurodydama, be kita ko, tai, kad nagrinėjamos pagalbos keliuose paslaugos, kurių neteikia nei draudikas, nei draudimo brokeris ar draudimo agentas, nėra Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkte numatyti draudimo sandoriai.
- 7 Savo ieškinyje Komisija nurodo, kad pagalbos keliuose paslaugas, kurias transporto priemonės gedimo atveju specialūs subjektai teikia savo nariams, draudimo sąvoka gali apimti tiek, kiek apimama rizika yra susijusi su nebūtinai įvyksiančiu įvykiu, kuris gali būti transporto priemonės negalėjimas toliau važiuoti dėl per nagrinėjamos įmokos apimamą laikotarpį patirto gedimo iš anksto nežinomoje vietoje.
- 8 Savo atsiliepime į ieškinį Graikijos vyriausybė neginčija išipareigojimų neįvykdymo, kuriuo ji kaltinama. Ji nurodo tik tai, kad Ekonomikos ir finansų ministerija numato panaikinti Įstatymo Nr. 2166/1993 15 straipsnio 42 dalį. Atsižvelgiant į pakartotinai

nurodytą jos norą pakeisti nagrinėjamą teisės aktą, šis procesas neturi tikslo, o Komisija turėtų atsiimti savo ieškinį.

- 9 Pirmiausia reikia priminti, kad, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje nurodytas atleidimas nuo mokesčio yra savarankiška Bendrijos teisės sąvoka, kurios tikslas – išvengti skirtumų taikant PVM sistemą skirtingose valstybėse narėse (žr., pavyzdžiui, 1999 m. vasario 25 d. Sprendimo *CPP*, C-349/96, Rink. p. I-973, 15 punktą ir 2003 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Taksatorringen*, C-8/01, Rink. p. I-13711, 37 punktą bei nurodytą teismo praktiką).
- 10 Konkrečiau tariant, dėl Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkte vartojamos sąvokos „draudimo sandoriai“, kuri šioje direktyvoje nėra apibrėžta, Teisingumo Teismas yra ne kartą nusprendęs, kad apskritai draudimo sandoriui būdinga, jog draudikas įsipareigoja už išankstinę draudimo įmoką, įvykus draudžiamajam įvykiui, išmokėti draudėjui sutarties sudarymo metu sutartą sumą (žr., pavyzdžiui, minėto sprendimo *Taksatorringen* 39 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 11 Be to, Teisingumo Teismas taip pat patikslino, jog nėra būtina, kad paslauga, kurią draudėjas yra įsipareigojęs teikti žalos padarymo atveju, būtų pinigų sumos išmokėjimas; ši paslauga taip pat gali būti pagalba pinigais ar kitais būdais, išvardytais 1973 m. liepos 24 d. Pirmosios Tarybos direktyvos dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo (OL L 228, p. 3), iš dalies pakeistos 1984 m. gruodžio 10 d. Tarybos direktyva 84/641/EEB (OL L 339, p. 21, toliau – Direktyva 73/239), priede. Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad nėra jokio pagrindo sąvoką „draudimas“ aiškinti skirtingai pagal tai, ar ji

vartojama Direktyvos 73/239 tekste, ar Šeštosios direktyvos tekste (minėto sprendimo *CPP* 18 punktas).

- ¹² Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti ypač tai, kad pagal Direktyvos 73/239 1 straipsnio 1 dalį tiesioginio draudimo veiklos sąvoka apima to paties straipsnio 2 dalyje nurodytą pagalbos veiklą. Pastaroji pagalba, teikiama asmenims, patyrusiems sunkumų kelionės metu, išvykus toli nuo namų ar nuolatinės gyvenamosios vietos, reiškia, kad įmonė, kuriai yra sumokėta draudimo įmoka, privalo nedelsdama suteikti draudimo sutartyje numatytą pagalbą naudos gavėjui, atsidūrusiam sunkioje padėtyje dėl netikėtai įvykusio atsitikimo. Ši pagalba ypač gali būti išmokos natūra, mokamos pasitelkiant pagalbą teikiančiojo asmens darbuotojus ir įrenginius. Taigi, kaip matyti iš tos pačios direktyvos 2 straipsnio 3 dalies, transporto priemonės gedimo ar avarijos kelyje atveju tokia pagalba, be kita ko, gali būti transporto priemonės taisymas įvykio vietoje ar jos nutempimas iki vietos, kur ji galės būti pataisyta.

- ¹³ Galiausia dėl aplinkybės, kad ELPA nėra draudikas, pabrėžiant, jog Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje numatyti atleidimo nuo mokesčio atvejai turi būti aiškinami siaurai, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog šios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkte vartojama sąvoka „draudimo sandoriai“ iš esmės yra pakankamai plati, kad apimtų draudiminę apsaugą, kurią suteikia apmokestinamasis asmuo, kuris pats nėra draudikas, bet kuris kolektyvinio draudimo atveju suteikia savo klientams tokią apsaugą naudodamasis draudiko, prisiimančio draudžiamą riziką, paslaugomis (minėto sprendimo *CPP* 22 punktas).

- 14 Remiantis tuo, kas pirmiau išdėstyta, darytina išvada, kad, kaip tai teisingai nurodė Komisija, Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punkte nurodyta „draudimo sandorių“ sąvoka apima keliuose teikiamas pagalbos paslaugas, kurias savo abonentams už pastarųjų mokamą nustatyto dydžio metinę įmoką toks subjektas kaip ELPA įsipareigoja teikti tuo atveju, jei įvyks į šio subjekto kompetenciją patenkantis gedimas ar įvykis, ir todėl jos turi būti atleistos nuo PVM.
- 15 Vadinasi, reikia nuspręsti, kad apmokestindama PVM gedimo atveju keliuose teikiamas pagalbos paslaugas Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punktą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 16 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Graikijos Respublika pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Apmokestindama pridėtinės vertės mokesčiu gedimo atveju keliuose teikiamas pagalbos paslaugas Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl**

valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 13 straipsnio B skirsnio a punktą.

2. Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.